

سه شنبه ۱۷ تیر ۱۴۰۴ - صفحه ۱۶ - ۲۰ هزار تومان - سال چهارم - شماره ۸۲۷
www.hammihanonline.ir

گزارش
سیاست
۴۰۵

بررسی راهکارهایی
که احزاب ارائه کردند
سیاست ورزی
در شرایط
پس از جنگ

نگاه
هم میهن

جای تاج زاده
زندان نیست

احمد زیدآبادی
نویسنده و مشاور هم میهن

این روزها رسانه‌های اصلاح‌طلب و اصولگرا هر دو سرشار از ستایش و تمجید از فضای «همبستگی ملی» است که در واکنش به حمله نظامی اسرائیل به خاک کشورمان پدید آمده است. همبستگی ملی ضرورت همیشگی جوامع به قصد عبور از مشکلات و بحران‌ها و حفظ ثبات و بقای کشورهاست و جز خیر از آن بر نمی‌خیزد. با این همه روشن است که همبستگی ملی می‌تواند از فضای ذهنی و دنیای مجازی و تبلیغاتی آغاز شود، اما تا مؤلفه‌های عینی آن، در سطوح مختلف جامعه شکل نگیرد، قابل دوام و بقا نیست. از این رو، هر فرد و دسته و نهادی که واقعا به ضرورت همبستگی ملی در جامعه ایرانی باور قلبی دارد، باید در جهت کمک به عینی‌سازی آن حرکت کند و گرنه از حدود حرف و شعار فراتر نرفته است. همبستگی ملی تعریف به نسبت روشنی دارد. توافق و اجماع عموم یا اکثریت قاطعی از مردم بر روی یک تصمیم کلان و مشخص، در فضایی باز و آزاد و شفاف و کمک به تحقق عینی آن، مصداقی از همبستگی ملی در یک کشور است. بنابراین در درجه نخست، پایه همبستگی ملی عموم مردم‌اند و آنها با گروه‌های مرجع و نمایندگان مدنی و سیاسی‌شان باید با شرایط برابر و حقوق یکسان، قادر به اظهار نظر و بحث و گفت‌وگوی عمومی به قصد کشف بهترین تصمیم در شرایط پیچیده و دشوار باشند و بعد از تصمیم‌گیری با تحمل هزینه‌های احتمالی آن، دولت‌ها را برای عملی کردن آن یاری رسانند. درست به همین دلیل مستثنی کردن اقشار و طبقات مختلف مردم و گروه‌های گوناگون سیاسی که به اصل «امر ملی» وفادارند، نقض همبستگی ملی است و مانع شکل‌گیری و استمرار و بقای آن می‌شود. سالیان درازی است که در جامعه ما افرادی صرفا به علت نقد سیاست‌های حاکم و یا انتقاد از مسئولان کشور به زندان افتاده‌اند و تحت عنوان زندانیان سیاسی یا عقیدتی شناخته می‌شوند. در این یادداشت قصد من مشخصا پرداختن به مورد مصطفی تاج‌زاده است که مدت حسی او به ده سال رسیده است. آقای تاج‌زاده نامی آشنا برای جامعه سیاسی کشور است، در عملکرد و مواضع فکری او ابهامی وجود ندارد. برای دفاع از راهکارهای سیاسی خود همواره آماده بحث و گفت‌وگو و مناظره است. طبیعی است در جامعه‌ای به پیچیدگی و بفرنجی جامعه ایران، یک فرد به هر اندازه هم که توانا و صاحب صلاحیت باشد، امکان کشف همه راهکارهای درست یا مفید را ندارد. ← ۵

بازی هوشمندانه اعراب

تحلیلی از آرمین منتظری درباره استراتژی کشورهای حاشیه خلیج فارس در رقابت چین و آمریکا

در پی سرودی ملی‌تر

اقبال به مفاهیمی چون «وطن» و «ایران» در محافل رسمی و امیدواری برای بازبینی بعضی از نمادهای ملی

نقاشی‌های رنگی چند ذهن زیبا

گفت‌وگوی امیر جدیدی با بیماران اعصاب و روان در حاشیه نمایشگاه نقاشی در بیمارستان روزبه

دشواری تصویر نبرد

گفت‌وگو با ۶ عکاس که از تجربه‌های خود در جنگ ۱۲ روزه گفته‌اند

سرمقاله

انفجار میز مذاکره

گفت‌وگوی آقای پزشکبان با تاکر کارلسون نقاط کلیدی گوناگونی داشت. اولین نکته، نفس همین گفت‌وگو بود. متأسفانه مدت‌هاست که مقامات ایرانی از فضای رسانه‌ای جهان و آمریکا خارج هستند. تدریجا که درکی از رسانه به معنای واقعی ندارند و رسانه برای آنان به‌مثابه بوق است، فضایی را ایجاد کرده‌اند که نتنها ایران را از فضای رسانه‌ای جهان خارج کرده‌اند، بلکه بابه ابتذال کشیدن فضای رسانه‌ای رسمی در داخل کشور میدان رسانه‌های فارسی‌زبان را به تصرف رسانه‌های ماهواره‌ای درآورده‌اند و بعد ناله می‌کنند که آی! دنیا علیه ما تبلیغ می‌کند؛ در حالی که خودشان را از دنیا و افکار عمومی بی‌نیاز می‌دانند. واقعیت این است که امکان انجام این گفت‌وگو خیلی پیش از این فراهم بود و مدیریت رسانه‌ای آقای رئیس‌جمهور باید پیش از جنگ آن را اجرایی می‌کرد و در آن مقطع حرف‌های بسیار موثرتری هم می‌شد، گفت. این احتیاط بخش رسانه‌ای نهاد یا شخص آقای پزشکبان هیچ توجیهی ندارد. کارلسون از روزنامه‌نگاران منشعب‌شده از جریان اصلی رسانه‌های آمریکایی است. او از فاکس نیوز به تویتر رفته و از فاعلان اصلی بخش ضدجنگ جمهوری خواهان است که بدنه اصلی هواداران ترامپ را تشکیل می‌دهند و تعداد دنبال‌کنندگان آن در یوتیوب و تلگرام میلیون‌ها نفر هستند و روزنامه‌نگاری مستقل محسوب می‌شود و در انتخابات آمریکا فوق‌العاده اثرگذار بود. بنابراین، ورود به گفت‌وگو با آنان قدم مثبتی است؛ هر چند محدودیت‌ها برای صاحب‌نظران و فعالان سیاسی جهت حضور در رسانه‌های خارجی همچنان پابرجاست و این یک سیاست غیرقانونی و نادرست است. نکته دوم، بخشی از کوشش آقای رئیس‌جمهور برای توجیه اقدامات ضدملی افرادی است که در این وانفسای جنگ دستور ترور این و آن را می‌دهند و در قرن بیست‌ویکم به شکل ابلهانه‌ای برای آوردن سر یک نفر جایزه تعیین می‌کنند. آقای رئیس‌جمهور می‌توانند از طریق شورای عالی امنیت ملی و با هماهنگی قوه قضائیه این نوع اقدامات را رفتاری علیه امنیت ملی اعلام کنند و اجازه ندهند که افراد فاقد مسئولیت برای مردم و کشور هزینه درست کنند. تاکی باید در برابر هزینه‌سازی این افراد سکوت کرد؟ این کارها ضد وفاق است. آقای پزشکبان به‌درستی اشاره کردند که با چراغ سبز آمریکا میز مذاکره به وسیله نتانیاهو از هوا بمباران شد. در داخل هم عده‌ای تنگ‌نظرند و وزیر این میز، بمب کار می‌گذارند و حکم ترور این و آن را صادر می‌کنند؛ درحالی‌که بدیهی‌ترین امر فقهی به آنان می‌آموزد که این امور در صلاحیت هیچ‌کس جز حکومت نیست. ← ۱۲

آگهی مناقصه عمومی

صنایع شهید
رحیمی طاری
در نظر دارد نسبت به
خرید، اخذ خدمات و یا
ساخت اقلام مشروحه
ذیل، از طریق برگزاری
مناقصه عمومی به
پیمانکاران واجد
شرایط اقدام نماید.

رجوع به صفحه ۱۳

م. الف. ۱۱۵۴ شماره آگهی: ۱۳۵۸۷۱

علیه ترور آماده مذاکره

مسعود پزشکبان

مواضع ایران
در شرایط
پس از جنگ
و الزامات بازگشت
به مسیر گفت‌وگو
را در مصاحبه با
تاکر کارلسون
تشریح کرد

عکس: President.ir